

IV кварталі, коли буде проведена ревізія всіх боргів та надходжень до Державного і місцевих бюджетів.

Треба також зазначити, що в цілому вексельний ринок, за винятком деяких галузей, тримається не на законах, а на зв'язках. Прямим наслідком цього є відсутність прозорості й привабливості економіки для інвесторів. Тому приєднання України до Женевської конвенції та проект закону, що регулює вексельний обіг, є першим кроком назустріч іноземному й вітчизняному інвестору.

У цілому, незважаючи на недоліки, законопроект конче потрібний українській економіці, тому що він встановить постійні й зрозумілі правила здійснення операцій, приведе до впорядкування вексельного ринку, збільшення його прозорості й привабливості. Зменшення вексельної маси може завдати шкоди тільки на першому етапі впровадження законопроекту, якщо він буде прийнятий. Але надалі зменшення вексельної маси ніяк не зашкодить, бо буде супроводжуватися зростанням грошових розрахунків і в меншій мірі – збільшенням кредиторсько-дебіторської заборгованості. Але законопроект матиме малий ефект, якщо не буде забезпечено виконання іншого закону, нерозривно зв'язаного з векселем, – Закону про банкрутство.

1. Закон України "Про цінні папери та фондову біржу" // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – №38. – С.509.

2. Алехин Б.И. Рынок ценных бумаг. Введение в фондовые операции. – М.: Финансы и статистика, 1991. – 160 с.

Отримано 28.02.2001

ББК 65.9(2)44

І.В.ЖИНЖИКОВА

Харківська державна академія міського господарства

ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Розглядаються проблеми соціального і економічного розвитку регіонів України. Зроблено висновок, що основними напрямками реформування повинна стати житлово-комунальна сфера та її складові.

Після закінчення першого десятиріччя державного будівництва в Україні виникла гостра необхідність у зміні стратегії, умов і схем розвитку економіки. Розробка і реалізація нового курсу потребують нових принципів та методів функціонування всієї системи державної економічної політики. Базою та основним напрямком впровадження економічних реформ повинні стати регіональний і муніципальний рівні.

Регіональний масштаб реформ не зменшує їхнього значення. Реформи необхідно здійснювати в реальному економічному просторі,

який би дозволив чітко ідентифікувати позитивні чи негативні зміни, здійснювати гнучке і локальне законодавче, управлінське та фінансове маневрування.

Регіональна економіка належить до динамічних систем, їй властивий саморозвиток. Корінні зміни у виробничих відносинах, пов'язані з реальним поворотом економіки до потреб населення, розвиток місцевого самоврядування, економічна самостійність підприємств, становлення ринкових відносин на місцях повинні привести до перегляду пріоритетів у системі складових регіональної економіки. При цьому центр ваги переміщується з питань розміщення виробництва на проблеми соціального й економічного розвитку територій.

Безпосередній вплив на добробут і рівень життя населення, на соціально-політичний розвиток регіону справляє житлово-комунальне господарство – одна з найбільш важливих життєзабезпечуючих галузей. Тому основними напрямками реформування повинна стати саме житлово-комунальна сфера як базисна галузь, що відбиває соціально-економічний стан регіонів України.

Кризовий стан економіки України не міг не вплинути на житлово-комунальне господарство. Різде скорочення бюджетних асигнувань на розвиток цього господарства обумовило процес приватизації комунальних систем і об'єктів. Це може поліпшити ситуацію, тому що в даний час у комунальних підприємств відсутні стимули для пошуку шляхів підвищення ефективності роботи. Однак не всі об'єкти комунальної сфери можуть бути приватизовані. Досвід багатьох країн свідчить, що таке рішення може стати благодатним ґрунтом для збагачення окремих осіб і кланів, породжувати корупцію і розвал системи життєзабезпечення.

Однак не слід вважати, що стан галузі погіршився в останні роки. Загальний економічний спад в Україні тільки загострив проблеми, що мали місце і раніше. Необхідність реформування житлово-комунального господарства почала особливо гостро відчуватися у 80-ті роки в зв'язку з великим зносом основних фондів і вкрай низьким рівнем обслуговування населення. Починаючи з 1989р. здійснювалося планове переведення житлово-комунального господарства на повний господарський розрахунок і самофінансування. Але робота з реформування житлово-комунального господарства до сьогоднішнього дня не принесла бажаних результатів. У даний час в комунальній сфері спостерігається така ситуація:

- практично повне припинення житлового будівництва, зменшення на цю мету державних інвестицій;
- ліквідація планомірної роботи з ремонту і відновлення житлових

- будинків відповідно до нормативних термінів їхньої експлуатації;
- зниження обсягу робіт з розвитку комунальної інфраструктури та її відновлення;
- зниження якості комунально-побутового обслуговування населення і рівня благоустрою міст;
- підвищення квартирної плати та вартості інших комунальних послуг.

Таким чином, реформа житлово-комунального господарства практично звелася до підвищення цін на комунальні послуги. Діюча система оплати комунальних послуг не враховує реально понесені виробником витрати, обсяги фактичного споживання послуг і рівень непродуктивних втрат у процесі транспортування до кінцевих споживачів. Процес ціноутворення на послуги комунальних підприємств необхідно зв'язати з процесом оснащення житлового сектора приладами обліку.

Через постійний брак коштів житлово-комунальні підприємства не здатні утримувати в належному стані виробничі потужності і комунікації, не можуть впровадити в повному обсязі всі необхідні енерго- і ресурсозберігаючі заходи. Багато в чому ці проблеми обумовлені тим, що держава не повністю відшкодовує їм різницю між коштами, що надходять від населення, і фактичною вартістю виробництва послуг, несвочасно перераховуються кошти в рахунок субсидій. Заборгованість відділів субсидій перед організаціями, що надають житлово-комунальні послуги населенню, склала на початок 2001р. по Харківській області 37058,6 тис. грн.

Зволікання зі стратегічною переорієнтацією національної економічної політики у бік регіонів, муніципальних комунальних господарств може в найближчій перспективі призвести до інфраструктурної кризи. Тому вже сьогодні житлово-комунальні, соціально-економічні проблеми міста повинні стати проблемами національної економічної безпеки країни. З метою структурної переорієнтації національної економіки необхідно перенести основні процеси економічного розвитку в регіони, скоординувати в цьому напрямку дії владних структур на всіх рівнях.

Отримано 26.02.2001